

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de partea civilă Xxx, părțile vătămate Pancioha Serghei, Pancioha Alla și de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Munteanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

Munteanu Vitalie xxx,

născut la Xxx, originar și domiciliat în xxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 14 ianuarie 2013 - până la 15 august 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 25 octombrie 2016 - până la 18 ianuarie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 20 martie 2017 - până la 07 iunie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2016, a fost condamnat Munteanu Vitalie:

- în baza art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare,
- în baza art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 8 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Munteanu V. în beneficiul lui Xxx și Xxx prejudiciul material în suma de 4861, 77 lei și a prejudiciului moral în beneficiul lui Xxx și Xxx câte 25000 lei, fiecăruia.

S-a încasat de la Munteanu V. în beneficiul Xxx prejudiciul material în sumă de 109841, 13 lei. În rest, acțiunile civile au fost respinse.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Ciobanu V. în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Munteanu Vitalie, la 04 iunie 2011, în perioada orei 03³⁰, de comun acord cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, aflându-se pe str. xxx, mun. xxx, aplicând forța fizică în privința lui Xxx, în mod deschis a sustras de la acesta geanta personală la preț de xxx în care se aflau bani în sumă de xxx, ce constituia salariul lucrătorilor de la xxx unde activează în calitate de director, bani personali în sumă de xxx, 10 taloane de benzină cu nominalul de 10 litri în valoare de xxx, 35 taloane de motorină cu nominalul de 10 litri în valoare de xxx, precum și alte bunuri materiale, astfel părții vătămate xxx, i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de xxx.

Tot el, Munteanu Vitalie, la 19 iulie 2011, aproximativ la orele 04⁰⁰ împreună și de comun acord cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, având scopul însușirii bunurilor cet. xxx, și anume, a banilor, pe care presupuneau că acesta îi avea la el, aflându-se pe str. xxx mun. xxx, l-au atacat pe ultimul, aplicându-i violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și folosind diferite obiecte printre care și un cuțit i-au produs mai multe lovituri în diferite regiuni ale corpului lui xxx, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1801/D din 02.08.2012, vătămare corporală ușoară, iar soției acestuia, xxx, de asemenea i-au fost provocate multiple lovituri peste tot corpul, cauzându-i conform raportului de examinare medico legală cu nr. 3488 din 20.07.2011 vătămare corporală ușoară, însă în rezultatul atacului careva bunuri, inclusiv bani, n-au fost însușiți de la partea vătămată xxx din motiv că aceștea la el lipseau.

Tot el, la 23 septembrie 2009 aproximativ la orele 01³⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se într-un loc public, și anume, în scara blocului locativ situat pe str. xxx, mun. xxx, fără careva motive, a intrat în conflict cu cet. xxx și xxx, care la acel moment i-au făcut observație referitor la comportamentul inadecvat la oră târzie, unde acesta l-a chemat și pe prietenul său, Ciobanu V., care avea asupra sa un cuțit de bucătărie, ambii manifestând un comportament agresiv însoțit de aplicarea violenței față de ultimii, au încălcat grosolan ordinea publică, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Ca rezultat, Ciobanu V. aplicând cuțitul care se afla la el, a cauzat lui xxx și xxx, vătămări corporale ușoare, care duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Munteanu V. și avocații acestuia Medeleanu R., Maliga L., care au solicitat:

- inculpatul, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Referitor la învinuirea adusă în baza art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal a relatat că nu a comis infracțiunea în cauză, deoarece însăși partea vătămată a declarat că a fost inițiatorul și l-a lovit primul. La fel a menționat că prima instanță nu a apreciat just declarațiile martorului Marian El., care a indicat că a văzut cum părțile vătămate loveau o persoană ce era la pământ și imobilizată.

Cât privește infracțiunea de tâlhărie, a indicat că sentința în această parte este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost condamnat pentru fapte pe care nu le-a comis. Astfel, acest episod, precum și dosarul penal a fost fabricat, menționând că, la domiciliul său au fost găsite niște acte ce aparțin părții vătămate xxx, însă când a fost efectuată percheziția la domiciliu părinții și sora sa care se aflau la acel moment acasă nu au cunoscut nimic despre actele depistate în apartament. Doar după ce a fost reținut, a aflat de la avocatul său că actele ce aparțineau părții vătămate au fost depistate în apartamentul lui. Referitor la prezentarea persoanei spre recunoaștere a indicat că partea vătămată deja îl cunoștea pe dânsul de pe fotografia prezentată de colaboratorii de poliție. Doi dintre asistenții procedurali erau colaboratori de poliție și nu i-au permis să-și schimbe locul, iar confruntarea cu părțile vătămate nu a avut loc deoarece a solicitat ca această acțiune să fie înregistrată audio și video.

- avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în baza art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripție, iar pe învinuirea adusă în baza art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În motivarea apelului a indicat că de către acuzare nu au fost prezentate probe care ar confirma vinovăția lui Munteanu V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal însă reieșind din faptul că instanța de fond a ajuns la concluzia privind vinovăția acestuia, urma să înceteze procesul penal pe acest capăt de acuzare deoarece a expirat termenul de prescripție.

Totodată, pe învinuirea adusă în baza art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal a menționat că instanța greșit l-a condamnat pe Munteanu V., deoarece lipsesc semnele componenței de infracțiune.

- avocatul Maliga L. în numele inculpatului, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece vina inculpatului nu a fost dovedită. Instanța de judecată greșit a apreciat probele prezentate, iar sentința de condamnare este bazată doar pe presupuneri, ceea ce se confirmă prin declarațiile martorilor interogați în cadrul cercetării judecătorești.

Mai mult ca atât, instanța a denaturat declarațiile părților vătămate și a martorilor în favoarea acuzării astfel indicând că prin declarațiile martorilor se confirmă că anume Munteanu V. și alte persoane necunoscute au comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, fiind puse la baza sentinței de condamnare și celelalte probe: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 20.10.2011 și rapoartele de expertiză medico-legale nr.3128/D din 22.11.2011, 3127/D din 28.11.2011, 392/D, 393/D din 14.02.2011 și nr.1801/D din 02.08.2012.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința contestată inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) CPP și pronunțată o nouă hotărâre.

A fost încetat procesul penal în privința lui Munteanu Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal și liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin.(1) lit.a) Cod penal.

Munteanu Vitalie a fost condamnat în baza art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și încasat din contul lui Munteanu V. în beneficiul lui xxx și xxx prejudiciul material în mărime de 4861,77 lei și prejudiciul moral în beneficiul lui xxx și xxx., câte xxx, fiecăruia. În rest, acțiunea civilă înaintată de xxx, xxx în partea prejudiciului moral a fost respinsă.

S-a încasat de la Munteanu V. în beneficiul xxx prejudiciul material în mărime de xxx și cheltuielile de asistență juridică în mărime de xxx, în rest acțiunea civilă a fost respinsă.

5. Instanța de apel a conchis că, prin probele prezentate și analizate în cadrul ședinței instanței de apel se confirmă vinovăția lui Munteanu V. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin.(2) lit.b) și 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal.

Totodată, instanța a statuat, că Munteanu V. urmează a fi liberat de răspundere penală în baza art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal și anume în cauză a intervenit termenul de prescripție prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, deoarece, s-a stabilit că Munteanu V. a comis faptele imputate la 23 septembrie 2009. Ulterior, termenul de prescripție a fost întrerupt prin comiterea unor alte infracțiuni la data de 25 iunie 2011, pentru care a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20.12.2011, infracțiuni care au fost comise la 04.06.2011 și 19.07.2011.

Potrivit art. 60 alin.(4) Cod penal, prescripția se va întrerupe, dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

Astfel, luând în calcul prevederile art. 60 alin.(1) lit.b) și alin.(4) Cod penal, instanța de apel a conchis, că a expirat termenul pentru tragerea la răspundere penală, la data de 19.07.2016.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, instanța de apel a conchis că s-a stabilit cu certitudine că Munteanu V. la 04 iunie 2011 aplicând forța fizică față de xxx în mod deschis a sustras de la acesta mai multe bunuri materiale în sumă totală de xxx, iar la 19.07.2011, aproximativ la ora 04⁰⁰, împreună și de comun acord cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, având scopul însușirii bunurilor cet. xxx, și anume, a banilor, pe care presupuneau că acesta îi avea la el, aflându-se pe str. xxx, mun. xxx, l-au atacat pe victimă, aplicându-i violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și folosind diferite obiecte printre care și un cuțit i-au cauzat mai multe lovituri în diferite regiuni ale corpului, provocându-i vătămare corporală ușoară, precum și soției acestuia xxx, la fel i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, însă în urma atacului careva bunuri, inclusiv bani, nu au fost însușiți de la victimă, deoarece aceștia lipseau.

Referitor la latura civilă, instanța a conchis de a încasa din contul inculpatului în beneficiul părții civile xxx prejudiciul material în mărime de xxx, în rest pretențiile înaintate au fost respinse.

Totodată, a menționat că părțile vătămate xxx, xxx au depus acțiune civilă solicitând încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material

suportat în mărime de xxx și xxx cu titlu de prejudiciu moral pentru fiecare parte vătămată. Astfel, luând în considerație bonurile medicale anexate la materialele cauzei, precum și vătămarile corporale suportate de părțile vătămate instanța a considerat de a încasa de la inculpat prejudiciul material în mărime de xxx, precum și cel moral de xxx, fiecăruia, considerând că suma solicitată de părțile vătămate este una exagerată. În rest, cerința privind încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă.

6. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recursuri ordinare partea civilă xxx, părțile vătămate xxx, xxx, avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, care au solicitat:

- partea civilă xxx, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, solicită, casarea deciziei contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în latura civilă, cu încasarea în totalitate a cerințelor invocate. A menționat că decizia instanței de apel în latura civilă este una nefondată, deoarece a fost redus cuantumul prejudiciului cauzat, fără a fi argumentată soluția instanței. Astfel, eronat s-a apreciat lipsa a careva probe în acest aspect, deoarece la materialele cauzei au fost prezentate ca anexe toate probele la depunerea acțiunii civile și anume: raportul financiar pentru 2011, calcularea dobânzii de întârziere pentru suma de xxx și xxx, calcularea venitului ratat, dispozițiile de plată Justar pe 52 file, precum și alte anexe.

Consideră că instanța de apel nu putea să revadă soluția instanței fără ca aceasta să fie motivată și argumentată, menționând în acest sens, prevederile art. 1423 alin. (1) Cod civil, care stipulează că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

- părțile vătămate xxx, xxx, casarea deciziei contestate în latura civilă cu menținerea sentinței în latura data. Recurenții nu sunt de acord cu soluția instanței, indicând că aceasta fără a-și argumenta soluția a diminuat cuantumul prejudiciului moral de la xxx la xxx, fiecăruia. Gravitatea faptelor reținute de instanță indicau exact situația și pericolul extrem la care au fost supuse părțile vătămate, care au fost atacate cu un cuțit, fiindu-le aplicate

lovituri, astfel fiind puse în pericol viața lor.

- avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu dispunerea rejudecării cauzei.

În argumentarea recursului a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel și fără a-și argumenta decizia, greșit a concluzionat că argumentele apărătorului nu pot fi luate în considerație. Astfel, nu este de acord cu condamnarea lui Munteanu V. în baza art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, menționând că nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii date.

Potrivit art. 51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența de infracțiune stipulate în legea penală reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală se califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Astfel, potrivit art.8 alin.(3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Inculpatul Munteanu V. în cadrul ședințelor de judecată a declarat că nu cunoaște persoanele pe numele xxx, xxx, xxx, xxx și respectiv nu a comis infracțiunea.

În speță, lipsește atât latura obiectivă, cât și subiectivă a infracțiunii din care motiv Munteanu V. urmează a fi achitat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către avocat în numele inculpatului, a părții civile și a părților vătămate, considerându-le inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate, invocând că instanța de apel, a verificat, s-a pronunțat și apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, astfel, motivele invocate de recurenți din punct de vedere al temeiului prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) CPP nu și-a găsit confirmare. Totodată soluția instanței de apel în latura civilă este una corectă și adecvată, prin care s-a dispus

încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de xxx lei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de partea civilă xxx și părțile vătămate xxx, xxx

Potrivit textului recursurilor, temei de casare a deciziei instanței de apel este invocat art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau aceasta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii judecătorești.

Mai mult, din textul recursurilor rezultă că autorii acestuia sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Munteanu V. și critică hotărârea instanței de apel numai în latura civilă.

Astfel, părțile vătămate xxx, xxx consideră că instanța de apel neîntemeiat a diminuat cuantumul prejudiciului moral încasat de prima instanță în sumă de xxx, pentru fiecare, solicitând în acest sens, menținerea sentinței.

În acest context, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru prejudiciile morale se disting de cele pentru prejudiciile materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibile în mod rezonabil care au fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, precum și de toate consecințele acesteia, așa cum rezultă din probele administrate în cauză.

Conform art. 1423 alin.(1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Totodată, Colegiul penal ține să enunțe că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu.

Verificând legalitatea soluției instanței de apel, în ce privește prejudiciul moral dispus spre încasare de la inculpat în folosul părților vătămate xxx, xxx în mărime de xxx, fiecăruia, Colegiul penal îl consideră unul echitabil, la care instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, iar la determinarea cuantumului acestuia, a reținut gradul de vinovăție al inculpatului, gravitatea suferințelor psihice sau fizice ale părților vătămate, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanelor vătămate.

Referitor la recursul părții civile xxx, instanța ține să menționeze că recurentul face o descriere și analiză a cerințelor acțiunii civile înaintate, fără a le desfășura, solicitând admiterea în totalitate a acțiunii civile în mărime de xxx.

Din materialele cauzei, instanța atestă că, la 09 iunie 2016, reprezentantul părții vătămate, xxx, a depus acțiune civilă către inculpat, în care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de xxx.

Potrivit sentinței Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2016, instanța de fond, judecând cauza, a dispus încasarea de la inculpatul Munteanu V. în beneficiul xxx prejudiciul material în sumă de xxx, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, din 18 ianuarie 2017, au fost admise apelurile declarate de inculpat și avocații acestuia, casată parțial sentința atât în latura penală, cât și civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-a încasat de la inculpatul Munteanu V. în beneficiul xxx prejudiciul material în mărime de xxx și cheltuielile de asistență juridică în

sumă de xxx, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

Potrivit art. 23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componentă de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată și să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice și materiale.

Colegiul penal reține, că în temeiul art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Astfel, ce ține de acțiunea civilă înaintată de xxx, instanța de apel a considerat întemeiate pretențiile înaintate cu încasarea prejudiciului material în mărime de xxx, care constituie prejudiciul material suportat de partea civilă prin sustragerea bunurilor de către inculpat și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de xxx.

Totodată, instanța a reținut că celelalte cerințe a părții civile nu se încadrează prevederilor art. 219 alin.(2) Cod de procedură penală, iar de către reprezentantul acestuia nu au fost prezentate probe în acest sens. Mai mult ca atât, partea civilă nu a motivat prin ce s-a manifestat cerința referitor la dauna adusă reputației profesionale.

Prin urmare, argumentele recurenților nu au temei legal, iar instanța de apel, judecând cauza a făcut o amplă analiză a tuturor circumstanțelor cauzei, just ajungând la concluzia casării parțiale a sentinței în partea ce ține de acțiunea civilă.

Astfel, erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare urmează a fi declarat inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului Munteanu V.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra

inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, avocatul Medeleanu R. în numele lui Munteanu V. invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 8) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Avocatul și-a întemeiat recursul în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă acesta nu argumentează expres asupra căror anume motive instanța nominalizată nu s-a pronunțat.

În atare situație, Colegiul penal consideră nefondat temeiul nominalizat de avocat în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente, ceea ce în cazul dat nu s-a realizat.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Munteanu V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, totodată, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei însă, *„fără formularea propunerilor privind hotărârea solicitată, formularea cărora este obligatorie pentru recurent”*, cerință care este stipulată în pct. 6) al art. 430 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, recurentul a indicat articole a Codului penal, însă nu a menționat eroarea judiciară, relatând faptele conform veziunii sale sub formă de apărare.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Munteanu V. în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit.b), f) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Necătând la faptul că, inculpatul vina nu și-a recunoscut, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția inculpatului pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate xxx*, care a explicat că locuiește pe xxx, împreună cu familia. Activează în calitate de director la xxx, activitatea căreia ține de realizarea fructelor și legumelor angro. Oficiul și depozitul sunt amplasate în mun.xxx. La întreprinderea nominalizată după lista de state sunt angajați 13 persoane. Salariul angajaților se oferă din casa întreprinderii nu mai târziu de data de 5 a lunii. La 03.06.2011 a luat din casă toți banii în sumă de xxx pentru a fi în siguranță. Angajații firmei cunoșteau că în casa firmei nu au rămas mijloace financiare. La 04.06.2011, aproximativ la ora 03⁵⁰, a ieșit de la domiciliu și s-a pornit la mașină pentru a se duce la serviciu. În mașină, lângă casă, îl aștepta șoferul Ceban S. care se afla împreună cu Ceban A., care permanent îl i-au de la domiciliu. El când iese din casă este petrecut de soție. La ieșire, din holul casei a simțit o lovitură puternică, ulterior fiindu-i aplicate mai multe lovituri, cauzându-i dureri fizice, după care persoanele ce l-au atacat s-au eschivat de la locul faptei, sustrăgându-i banii și bunurile personale indicate în plângere. Suplimentar fiind audiat a declarat că bănuiește în comiterea infracțiunii pe lucrătorii firmei sale, deoarece aceștia cunoșteau cu certitudine că în ziua aceea el va avea bani cu sine și cunoșteau unde acesta locuiește; - *declarațiile martorului xxx*, care a relatat că partea vătămată este soțul ei, care activează în calitate de director la xxx. În perioada când la serviciu are loc plata salariilor, xxx ia banii acasă, iar ulterior împarte salariul la lucrători. În fiecare zi la orele 04⁰⁰ soțul ei pleacă la serviciu cu automobilul, fiind însoțit de șofer și încă o persoană. La data de 04.06.2011 la orele 04⁰⁰, când soțul a ieșit de acasă în mână avea gentuța personală cu bunuri personale materiale inclusiv și salariile lucrătorilor în bani cheși. Ieșind pe scara casei l-a petrecut și, dorind să se întoarcă înapoi în apartament a auzit strigăte de ajutor al soțului. Întorcându-se a văzut cum două persoane necunoscute îl băteau, și soțul era la pământ. Sărind în ajutor, a început să se lupte cu unul din atacatori, iar celălalt lovindu-l pe soț, i-a smuls din mână geanta, fugind; - *declarațiile martorului Ceban A.*, care a declarat, că lucrează în

calitate de șofer la xxx. La data de 04.06.2011, împreună cu fratele său, Ceban S., aproximativ la ora 04⁰⁵ se afla pe str.xxx, unde locuiește directorul firmei în care activează. Ajungând în apropierea casei îl așteptau în automobil. În fața casei nu era lumină. La un moment a auzit gălăgie, strigăte, era vocea soției șefului, care cerea ajutor. Au ieșit cu fratele din automobil, îndreptându-se spre scara casei, unde au văzut două persoane de gen masculin, care au fugit într-o direcție necunoscută. Au alergat să-i rețină, însă nu au putut să-i ajungă; - *declarațiile martorului Lungu A., și materialele cauzei: - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.10.2011, prin care martorul xxx a recunoscut persoana sub nr. 4, după trăsăturile feței și privire, comunicând că acesta la momentul atacului s-a luptat cu ea, văzându-l la față; - procesul-verbal de percheziție din 15.11.2011, potrivit căruia la domiciliul lui Munteanu V. au fost depistate și ridicate actele personale ale lui xxx care se aflau în geanta sustrasă; - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 15.11.2011, unde xxx l-a recunoscut pe Munteanu V.; - corpurile delictate anexate la cauza penală în baza ordonanței din 21.11.2011, buletinul de identitate și permisul de conducere pe numele lui xxx; - rapoartele de expertiză medico-legale nr. 3128/D din 22.11.2011, nr.392/D din 14.02.2012 și nr.1801/D din 02.08.2012, potrivit căruia lui xxx i-au fost cauzate vătămare corporală medie și ușoară; - rapoartele de expertiză-medico-legale nr. 3127/D din 28.11.2011 și 393/D din 14.02.2012, potrivit cărora lui xxx i-a fost cauzată vătămare corporală ușoară.*

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii incriminate, astfel că nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Argumentele autorului recursului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

În concluzie instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia, iar dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către

instanțele de fond, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de partea civilă „Angroconscom” SRL, părțile vătămate Pancioha Serghei, Pancioha Alla și de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Munteanu V., împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui *Munteanu Vitalie*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti